ISSN 0132-4462.
№ 3 2010
БЕРЕЗЕНЬ

перець

Володимир АДАМОВИЧ

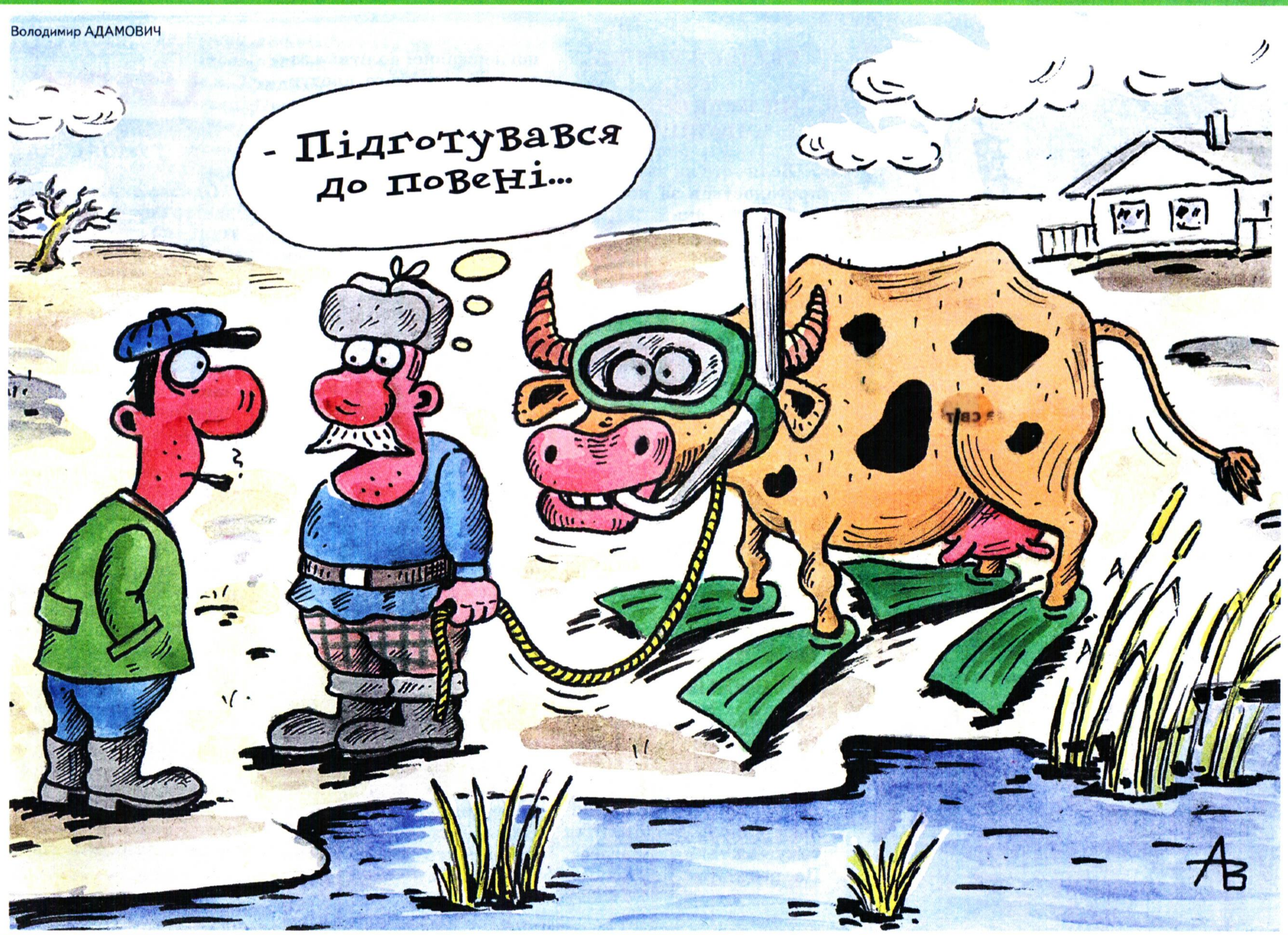

Олександр КОСТЕНКО

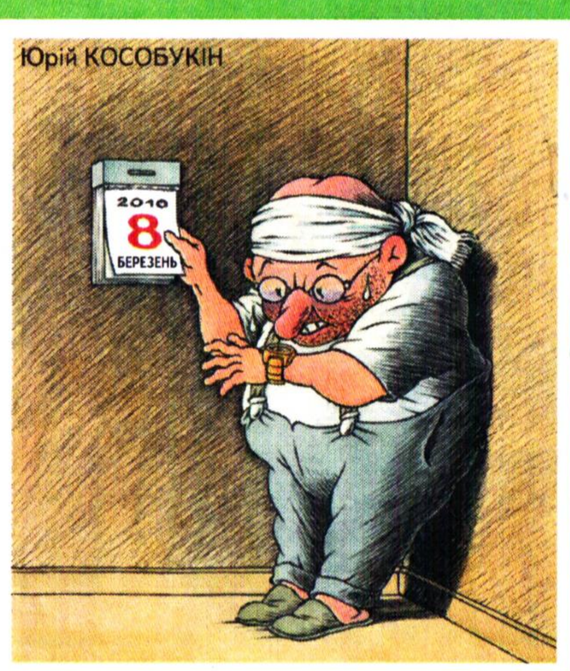

Юрій КОСОБУКІН

Андрій САЄНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

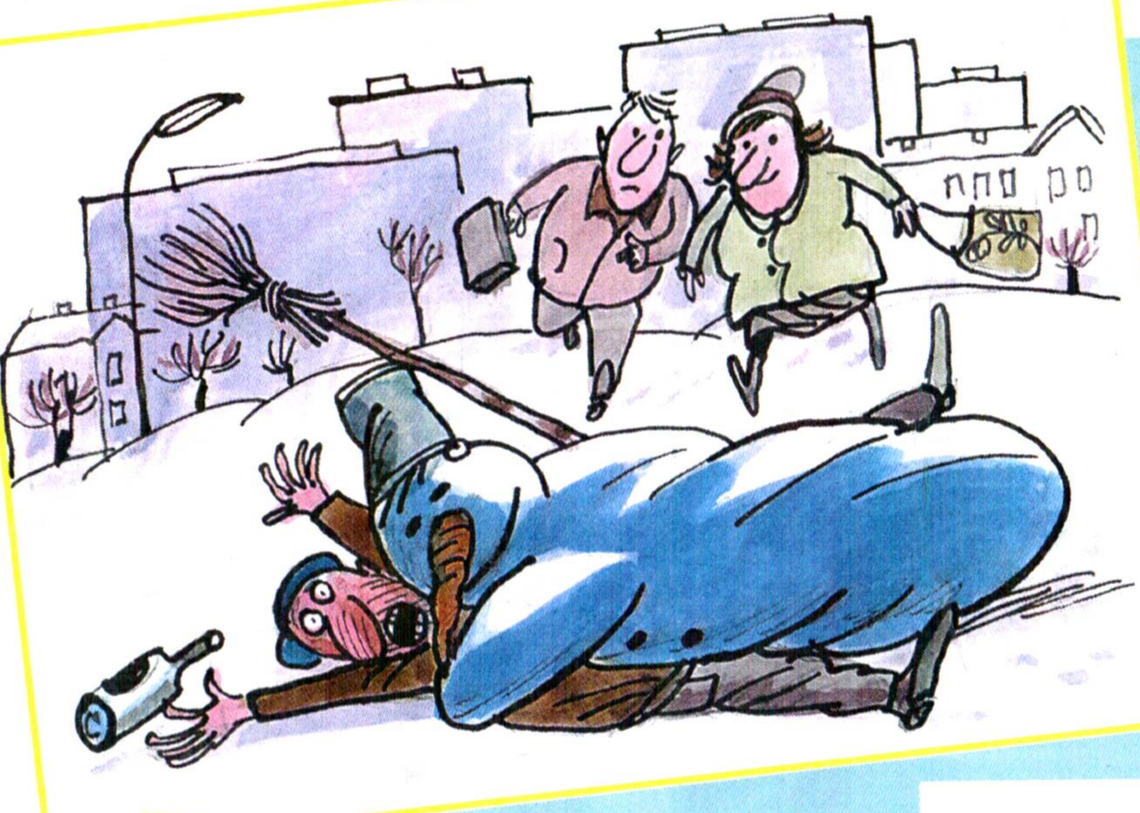

Весна, весна!..

Володимир АДАМОВИЧ

Володимир СОЛОМАШЕНКО

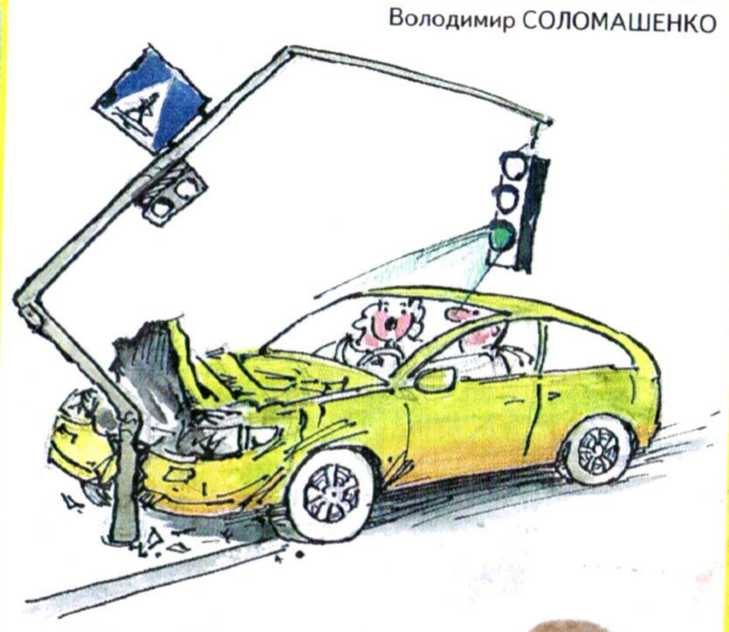

— Ну, поїхали вже! — зелене світиться.

ГОВОРИЛИ-БАЛАКАЛИ

Давно забули ми вже ті дебати,
Як собі пільги скасували депутати.

Леонід ЗАБАРА.

Іван САВЛЮК

Володимир АДАМОВИЧ

ІАП

Інформаційне Агентство Перця

СКІЛЬКИ УРЯДІВ, або ЧИ БУДЕ СИЛЬНА ОПОЗИЦІЯ?

Після того як парламент проголосував за новий уряд, який очолив Микола Азаров, Юлія Тимошенко оголосила про створення опозиційного. Арсеній Яценюк теж не забарився із заявою про свою опозиційну владну структуру. Інші колишні претенденти на президентську булаву про подібні наміри публічно не висловлювалися. Поки що.

ЯК СТОЛІТТЯ ТОМУ

Ще недавно вінницькі цукровари виробляли майже мільйон тонн цукру. Минулого ж року — усього 205 тисяч тонн. Це стільки, скільки варили тут століття тому. Ось такий «прогрес». Це результат непродуманої державної політики закупівлі солодкого продукту. Заводи, щоб розрахуватися за кредити, сплатити податки, змушені продавати цукор за низькими цінами трейдерам. Бо закупівлі в Держрезерв — дуже мізерні. Тож цукровики варять цукор, а посередники наварюють гроші.

ДВІЙКА З МІНУСОМ

Майже щороку в нашій країні чиновники від освіти проводять реформи. Складається враження, що вони самі не знають, чого хочуть. Ці вимагають дванадцятирічки, ті — десятирічки; ці за тести, ті — проти; ці за вступні екзамени у вузи, ті — тільки за результатами зовнішнього тестування. «Усі їхні непослідовні і непрогнозовані реформи заслуговують на таку оцінку: двійка з мінусом»,— кажуть школярі та їхні батьки.

ЦИРК ТА

ГУМОРЕСКА

Одного дня заходить до директора цирку його сусід Григорій і каже:

— Чув, у вас тут гроші гребуть великими лопатами. У мене є номер. Я буду ходити по канату. Без жердини.

— Ти?! По канату?! — засміявся директор. — Григорію, ти ж так висоти боїшся, що навіть живеш у підвальному приміщенні!

— Канат буде не в повітрі. Лежатиме на арені, а я по ньому ходитиму. Повторюю — без жердини.

Директор перестав усміхатися:

— Як це так — «лежатиме»?

— Він буде лежати, а я по ньому ходитиму. Туди-сюди, туди-сюди. І без жердини.

Директор зовсім спохмурнів:

— Але ж народ не зрозуміє. Де ризик, де мистецтво?

— А для чого ризик? Наш народ мирний, спокійний. Це, може, в інших містах глядачі чекають, коли канатоходець нарешті гепнеться на арену. Головне в іншому. Ви виходите і пояснюєте публіці про наше безвихідне становище:

ОПИСКИ САМОПИСКИ

ДІЛО — ТОРБА.

З БУКУ ВИДНІШЕ.

У КРАХУ ВЕЛИКІ ОЧІ.

ПОЧНЕМО ВСЕ З ПЕЧАТКИ!

Б. ФЛОРІАН.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Почувайтеся, пані Оксано, в нашому офісі, як удома. Ось вам і кухня.

Анатолій ГАЙНО

ПЕРЛЮКІЗМИ

◆ *Якщо ти нарешті зрозумів, чого хоче жінка, тоді поясни їй, – щоб це зрозуміла й вона сама.*

◆ *«Я вас люблю, любі виборці, на правах політичної реклами!»*

Олександр ПЕРЛЮК.
м. Кіровоград.

Володимир АДАМОВИЧ

Й ГОДІ

сьогодні криза, тому з об'єктивних причин ми не можемо прикріпити канат на висоті. Опори, скажете, не витримають. Оскільки в них вичерпався запас міцності, а інші не можемо встановити у зв'язку з нікудишнім фінансуванням. До того ж — і канат старий, може тріснути. Подали заявку на новий. Третій рік обіцянками годують. А каната так і немає. Жердини немає, бо завод, де їх виготовляють, стоїть через відсутність палива. А чому не вистачає палива, наш народ знає. Він усе розуміє і номер прийме.

Наступного дня директор звелів поставити номер у вечірню програму. Пояснили усе глядачам. І Григорій почав ходити по канату. Без жердини.

Народ, зціпивши зуби, мовчки дивився на арену і йому ставало ясно, що справи з нашою економікою набагато гірші, ніж думалося до відвідування цирку. Одна дама навіть істерично ойкнула від жаху. Чи то злякалася за Вітчизну, чи за Григорія, котрий оступився і зробив кілька кроків по тирсі, сильно балансуючи руками.

Едуард УГУЛАВА.
м. Севастополь.

ПОДАРУНОК

— Любий! Подаруй мені на Восьме березня щось таке, щоб я могла вигукнути: «Вау! «Лексус»!

НЕ ЗАБУДЕ

Якщо вам здається, що рідній державі до вашої особи немає ніякої справи, спробуйте не заплатити податки.

Усмішки з конверта

ЗАПРОСТО

Митник Бровченко, просто заплющивши очі, може заробити від 10-ти до 20-ти тисяч доларів.

Надіслав
Олексій БУРКУТА.
смт Гола Пристань
Херсонської області.

НЕ ВКРАДИ

Верховній Раді було запропоновано на розгляд законопроект «Не вкради». Парламентарі уже запропонували 260 поправок.

ДИВИНА

Стук у ворота раю. Апостол Петро бере ключі, відчиняє і бачить футболіста у синьо-жовтій футболці.

— Ти хто? — питає.

— Я? Я нападник української національної збірної з футболу!

— Дивно... А як ти у ворота попав?..

ДІЄВЕ ПОКАРАННЯ

— Громадськість вважає, що найадекватнішою мірою покарання за корупцію в МВС є пониження у посаді строком на один день.

— А пониження до якого рівня.

— Лежачого поліцейського.

Надіслав
Валерій ЖАБОТИН.
м. Кам'янка
Черкаської області.

Анатолій ГАЙНО

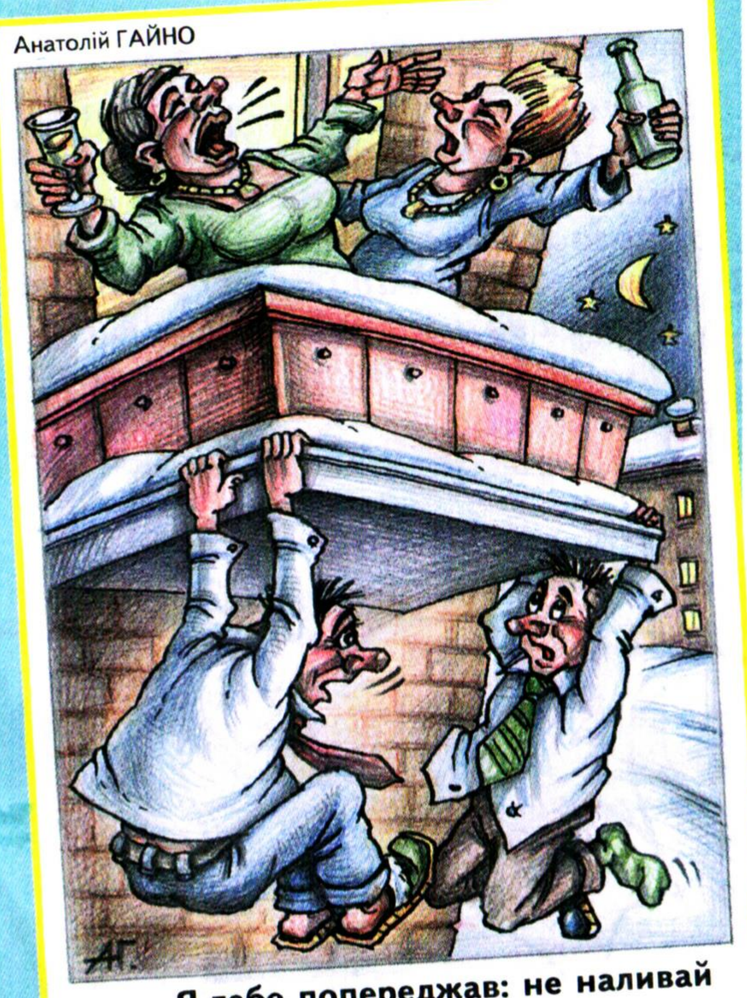

— Я тебе попереджав: не наливай жінкам по повній...

Прогноз

Прослухавши останні вісті,
Сказав дружині чоловік:
— Готуйся, жінко, жити в гіпсі,
Бо переломним буде рік.

Аркадій МУЗИЧУК.
м. Київ.

ЗАПИТАННЯЧКА НА ЗАСИПКУ

Чи буде у нас президент, якого не треба буде підтримувати?

Перемога за нами! А що попереду?

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Роблю пліт: скоро наша річка Калюжанка судохідною буде.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Заповіт склав?

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

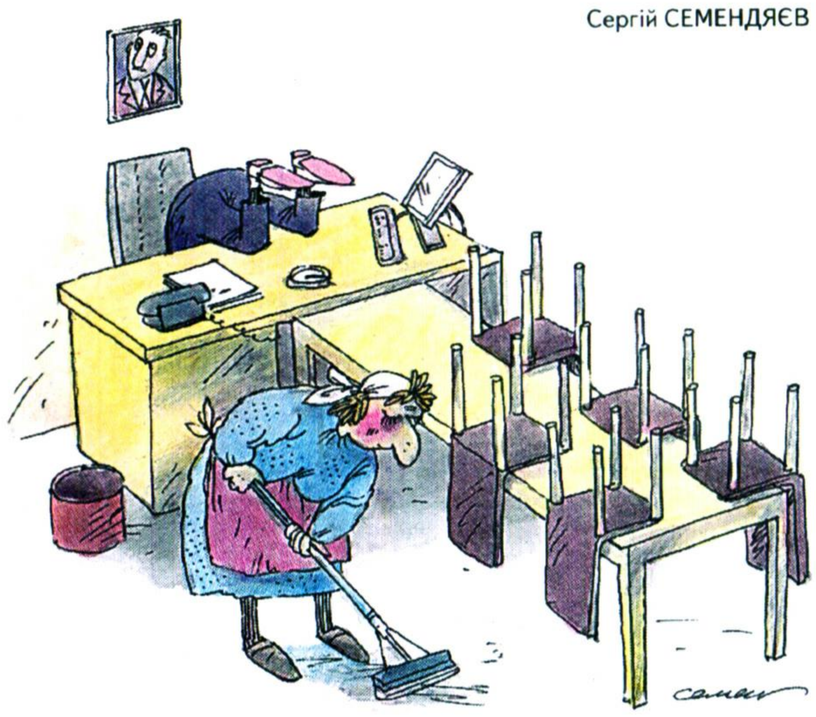

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Дехто із вас купує наш журнал у кіосках. Але, на жаль, роздрібна мережа замовляє «Перець» в обмеженій кількості, тому купити його можна не в кожному кіоску, який торгує пресою. До того ж і торгівельні накрутки тут досить «круті».

Отож радимо оформити передплату — вона обійдеться вам значно дешевше. Це можна зробити у будь-якому поштовому відділенні зв'язку в будь-який день.

ДОВІДКОВЕ БЮРО

Передплата на «Перець» не закінчується ніколи.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Я цю потвору вже укоськав — з рук бере!

ІРОНІЗМИ

● *Якби до моїх водійських прав та ще й «Майбах»!*

● *Під поїзд часто потрапляють і при переході з однієї платформи на іншу.*

● *Той, хто грає першу скрипку, хоче смичком усім носа втерти.*

● *Не один капітан корабля посивів через учбову тривогу щурів.*

● *Тому й погоріли, що стільки вогню витрачали на внутрішні перепалки.*

● *Мало бути на правильному шляху! Треба уміти ще й приватизувати всі шлагбауми на ньому!*

Флоріан БОДНАР.

● *Без розумних читачів не буває і великих поетів.*

● *Пиши коротко — дай читачеві час похвалити твій талант.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Вітаємо!

Видатну поетесу Ліну КОСТЕНКО з ювілейним днем народження! З роси і води Вам, Ліно Василівно!

Дружній шарж А. АРУТЮНЯНЦА

❄ ❄ ❄

Всі ми — яблуні, облиті купоросом.
Всі ми здатні родити лише дрібні гіркущі яблучка.
І коли наш господар чіпляє на нас рум'яні бутафорські плоди — ілюзію урожаю — коріння наше болить у нашій землі.

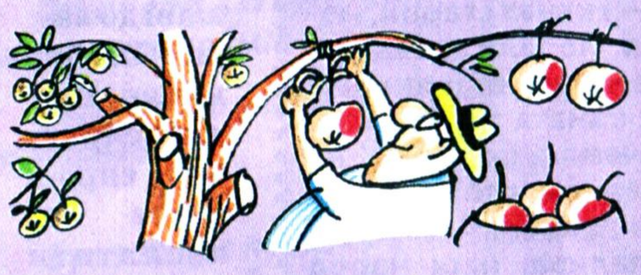

Я вийшла із цього саду.
Наді мною нема господаря.
Мені дорога лише земля, з якої я росту.
Я стою одиноко, але в промерзлих суцвіттях передчуваю свої перші справжні яблука.

Василь ФЛЬОРКО

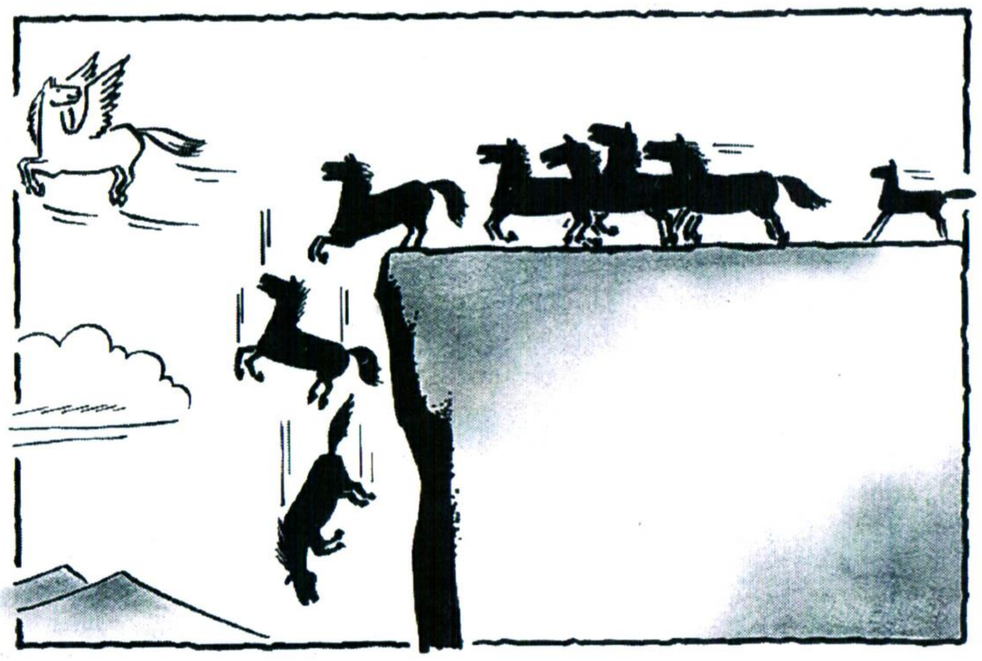

ЛЕТЮЧІ КАТРЕНИ

❄ ❄ ❄

Десь, кажуть, є гора, де не співають птиці,
О горе тій горі, і горе тим лісам!
Десь, кажуть, там колись проходили мисливці
і пташку принести казали своїм псам.

І кажуть, що один убив таку співучу,
що заніміли всі, і змовкли ті ліси.
І кажуть, лиш павук снує там сіть павучу.
О горе, о гора, віддай їм голоси!

❄ ❄ ❄

Виходжу в ніч. Іду назустріч долі.
Ітиму, доки вистачить снаги.
Ідуть мої супутники — тополі.
Лежать мої сучасники — сніги.

А темрява! Іду, не спотикаюсь.
А люди, люди! Десь вони та є.
І все-таки, до чого я торкаюсь,
воно ж таки хоч трохи відтає.

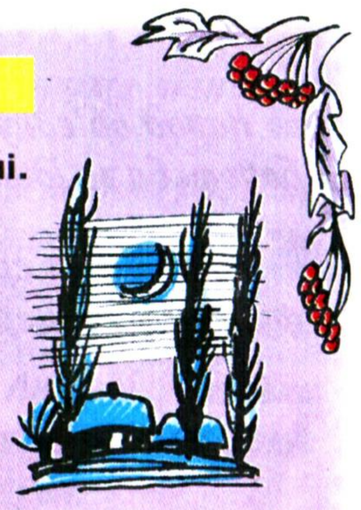

❄ ❄ ❄

Куди йдемо?
Який лишаєм слід?
Хто пам'ять змив як дощик акварельку?
Все менше рук
що вміють сіять хліб
Все більше рук
що тягнуть все у пельку.

❄ ❄ ❄

І виростають покоління
котрі не чули тишини
О найстрашніше з літочислень —
війна війною до війни!
І вже новітні канібали
і втрат людських не одридать
Що вберегли ми
що надбали
щоб дітям в спадок передать?!

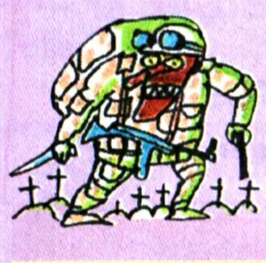

❄ ❄ ❄

Ви думали —
поет
ні за холодну воду
Сидить собі поет
пописує «стишка»
Поети — це біографи народу
а в нього біографія тяжка

❄ ❄ ❄

Хто в нашу долю тільки не втручався
В яких тенетах тільки не б'ємось
Духовний Чорнобиль давно вже почався
а ми іще тільки його боїмось.

❄ ❄ ❄

Ура!
Дозволено бути сміливими
Ох же ж і поговоримо
ох же й покричимо
Між іншим вовка уже підсмалили
Уроків історії не вчимо

❄ ❄ ❄

Буває час орлів
а нині різне птаство
З державної руки сипнули їм пшона
Не треба правду говорить цвітасто
Вона сьогодні проста і страшна.

❄ ❄ ❄

Людей на світі смуток не трима
Розвію хмару над життям навислу
Іронія —
це блискавка ума
котра освітить всі глибини смислу.

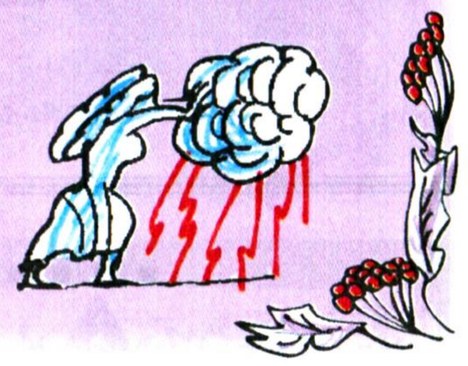

У світі цікавого

ВІД І ДО

Еволюція відношення чоловіка до дружини:

не можу жити без цієї жінки (молодість);

не можу жити з цією жінкою (зрілість);

нічого не можу з цією жінкою (глибока зрілість);

нічого не можу без цієї жінки (старість).

ВІНЕЦЬ УСЬОГО

Спочатку Бог створив Землю. Потім створив чоловіка. Відпочивши, створив і жінку. Після того ані Бог, ані чоловік не знають спокою.

СВІДЧИТЬ НАУКА

Згідно з останніми соціологічними дослідженнями найменше подружніх розлучень припадає на медовий місяць.

Олексій КОХАН

— А ви питали: для чого ми дерева у сквері поспилювали!

КОРОТКО КАЖУЧИ

● *Народ об'єднує не боротьба ідей, а боротьба за ідею.*

● *Концерт на стадіоні – все одно, що футбол у концертній залі.*

● *Не кожному з тих, хто кинувся рятувати Батьківщину, вдалося це зробити: дехто потонув у розкошах.*

Олексій ДОМНИЦЬКИЙ.
с. Броварки Полтавської області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Оце купили танк на розпродажі військового майна. Старенький, але для наших доріг — незамінний.

НЕ СУДІТЬ

На якомусь телешоу
точаться дебати.
— Дайте відповідь, шановний
пане депутате!
От ви кажете, щоб люди
не голосували
за осіб, які... ну, скажем,
дружать з криміналом.
Та усім уже відомо
достеменно стало,

що й у вашій політсилі
є таких чимало.
То навіщо ж вам казати,
що, мовляв, бандитам
у парламенті країни
нічого робити?
Депутат почухав носа.
— Не судіть так строго,
бо вони ж там і не роблять,
людоньки, нічого.

НЕ ЗАЗДРИ

З чоловіком іде парком
сердита Людмила.
— Я давно тебе, Микито,—
каже,— розкусила.
От і нині на базарі
явив свою вдачу:
як побачив гарну дівку,
то й забув про здачу.
А он-о, поглянь, на лавці —
з дідусем бабуся.
Я на цю щасливу пару
другий день дивлюся:
оце ж ними у любові
стільки літ прожито!
Щось дідусь воркує бабці...
Ну а ти, Микито,

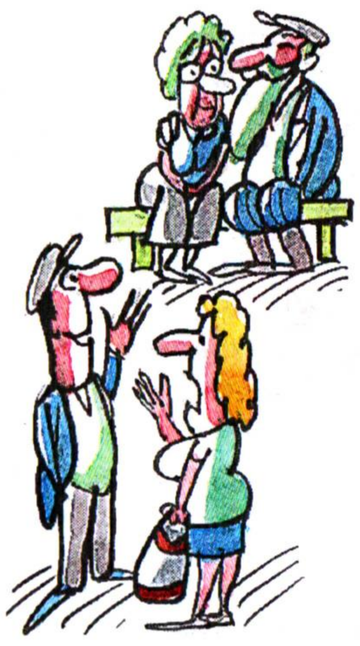

як для мене, то не ступиш
лишнього півкроку,
хоч у парі ми — усього
вісім і півроку.
— Так, голубко, нам далеко
до такого раю.
Тільки я уже давненько
того діда знаю.
Шоб тебе, моє серденько,
не душила жаба,
я тобі скажу: шороку
в нього інша баба.

Микола ПАСІЧНИК.
м. Липовець
Вінницької обл.

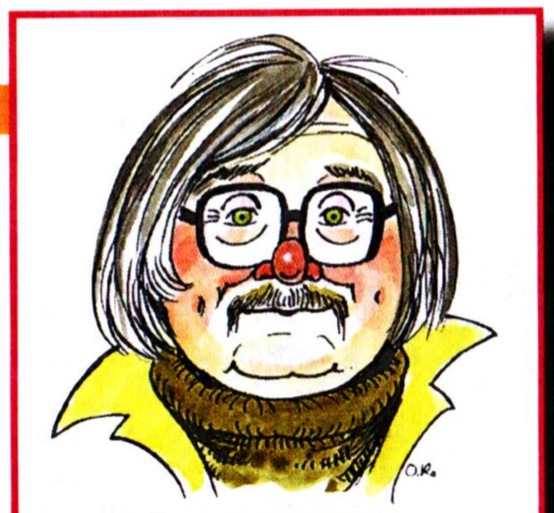

Дружній шарж О. Кохана.

Вітаємо ювіляра!

Художника-карикатуриста, давнього автора «Перця» Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА із достославним 75-літтям!

— За гороскопом на мене сьогодні чекає велике відкриття...

— Моя жінка була ударником комуністичної праці!

— Прилетів уколотися?

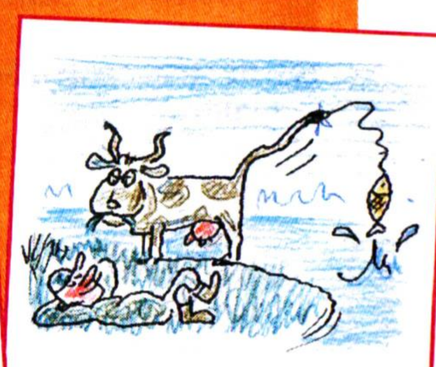

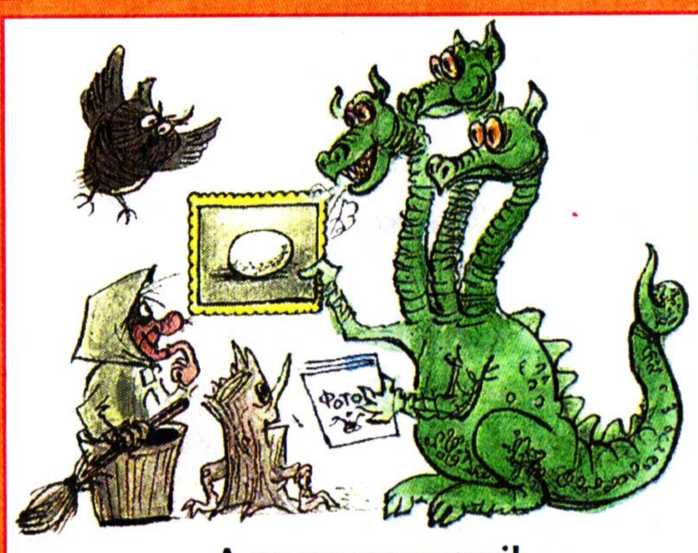

— А це я в дитинстві!..

МАЙЖЕ З НАТУРИ

СПРОБУЙТЕ ПЕРЕВІРИТИ

Якщо хтось вважає, що в нашій країні є якісь обмеження свободи слова, нехай спробує у переповненому автобусі наступити комусь на ногу.

ШОКУВАВ

Чоловік забув про річницю весілля. Через деякий час згадав про цю дату, купив квіти і поспішив після роботи додому.

— Це ж з якого приводу квіти? — здивувалася дружина.

— Як?! — вигукнув чоловік. — Хіба ти забула, що дванадцять років, п'ять місяців, три тижні і два дні тому ми з тобою одружилися?!

ЗДОГАДАВСЯ

Сьомого березня чоловік цікавиться у дружини:

— Людмилко, що тобі подарувати на жіноче свято?

— Ну, я хотіла б... — кокетливо мовила та,— щось для моїх тоненьких пальчиків, для моєї довгої шийки і рожевих вушок.

— Ага, зрозумів! — кивнув головою чоловік, а сам подумав: «Мило!».

ЧЕРВОНА РИБА

У магазині:
— У вас червона риба є?
— Є! Кілька в томаті.

Надіслав
Остап МИХАЙЛОВИЧ.
м. Київ.

Василь ФЛЬОРКО

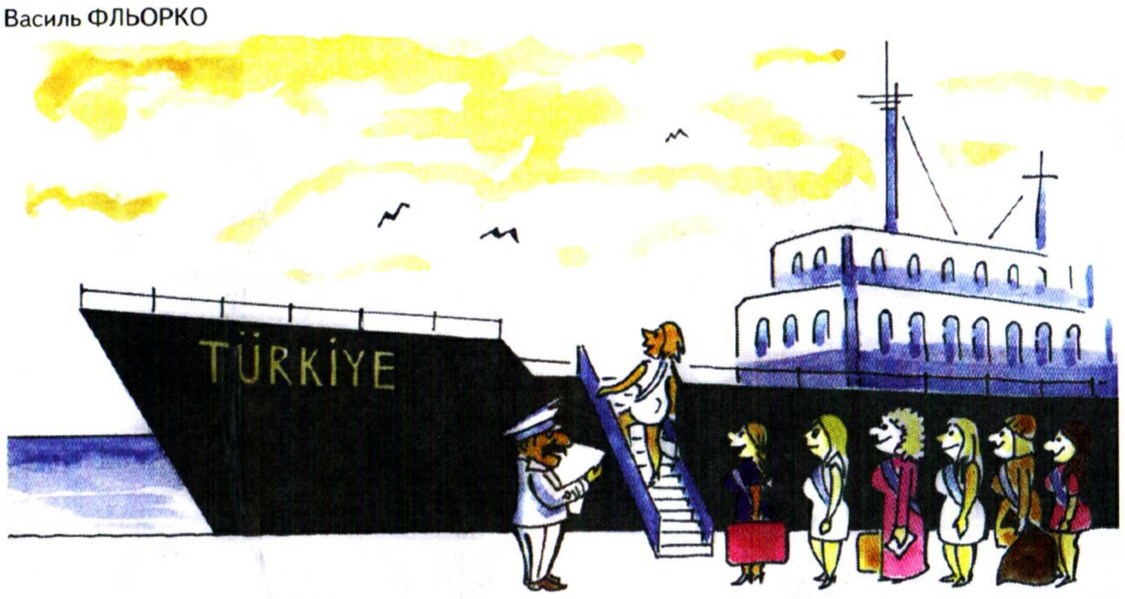

— Краса України... Міс Чарівність... Міс Привабливість... Українська Красуня... Міс Фотогенічність...

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Я куплю цю картину, якщо та церква московського патріархату.

МАЙЖЕ З НАТУРИ

ЧЕСНІСТЬ

Про чесність держслужбовців можна судити по їхніх автомобілях і дачах.

ДИВНА АРИФМЕТИКА

Для нормальної людини: 1 пляшка — нормально, 2 пляшки — багато, 3 — мало...

Надіслав Віктор РАГУЛІН.
с. Великий Бобрик
Краснопільського району
Сумської області.

ДЕ ВОНА...

Чоловік зупиняє підпилого перехожого:

— Вибачте, ви часом не знаєте, де вулиця Восьмого березня?

— Восьмого березня?.. — замислюється той. І питає: — А котра година?

ПРОХАННЯ

— Алло, дорогенька! Слухай-но, сьогодні у нашій фірмі буде банкет. То чи не дозволила б ти, щоб додому на годину пізніше мене принесли?

МАМИН ПОМІЧНИК

— Ти допомагаєш своїй мамі? — питає малого племінника тітка, що завітала в гості.

— Звичайно! Завжди, коли ви йдете од нас, я перераховую срібні ложечки.

Надіслала
Вікторія ПРОКОПЕНКО.
м. Київ.

Оскільки до Конституції чомусь потрапляють статті й параграфи, яких ніхто не думає виконувати, то треба до нової редакції Конституції додати такі статті й параграфи, які громадяни України виконують і будуть виконувати. Наприклад, треба увести статтю 120 «Про хабарі» у такій редакції:

«Оскільки громадяни України є глибоко духовними і моральними та сповідують Божу заповідь «Люби свого ближнього, як себе самого», то в Україні є почесним обов'язком кожного громадянина давати ближньому хабар або брати у ближнього хабар.

§ 1. Хабар — це та сума грошей, яку держава недоплачує працівникам бюджетної сфери.

§ 2. Хабар дається в багатьох випадках: якщо потрібно отримати довідку; якщо потрібно завізувати документ; якщо потрібно прибити печатку та в усіх інших випадках, якщо потрібно.

§ 3. Увести почесне звання «Заслужений хабарник України».

§ 4. Увести чергове державне свято — День хабарника України і встановити його дату — 1 січня.

§ 5. Призначати хабарникам персональні пенсії, після того, як вони самі дадуть хабара.

§ 6. Хабар треба брати так, щоб ніхто не бачив. Тільки тоді він вважається хабаром.

§ 7. Хабар треба давати так, щоб ніхто не бачив. Тільки тоді він вважається хабаром. Чому? Бо той, хто стежить за хабарниками може дуже розлютитися, що дають не йому.

§ 8. Створити Раду хабарників і призначати її головою того, хто протягом року хапнув найбільшого хабара.

Микола САВЧУК.

м. Коломия
на Івано-Франківщині.

P.S. *Кажуть, Україна за хабарами і за боксом посідає перше місце в світі. Правда, боксерів у неї лише два. Може, трішки більше, але не набагато.* **М.С.**

Вінегрет із перцем

Народні усмішки

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Із усіх собак, які перебігають дорогу, найменше шансів у таксі.

НОВИНИ ОСВІТИ

У багатьох економічних вузах цього року оголосять прийом на новий факультет — відкатно-економічний.

Почув і записав Микола ЦИБУЛЬКО. смт Велика Михайлівка Одеської області.

РІЗНИЦЯ

— Яка різниця між директором і чоловіком.

— Директор знає свого замісника, а чоловік — ні.

ВСЕ В НОРМІ

— Олю, щось давненько твого Павла не бачила.

— Він, Марійко, був у клініці: відновлював свої чоловічі здатності.

— Ну й допомогло?

— Все в нормі! Знову виносить сміття і ходить на базар за картоплею.

КОРУПЦІЯ

— Хотів вивести на чисту воду одного корупціонера, так в суді не взяли справу.

— Треба ж було дати хабара...

Почув і записав Олег КНЯЗЕНКО. м. Переяслав-Хмельницький на Київщині.

Василь ФЛЬОРКО

Микола КАПУСТА

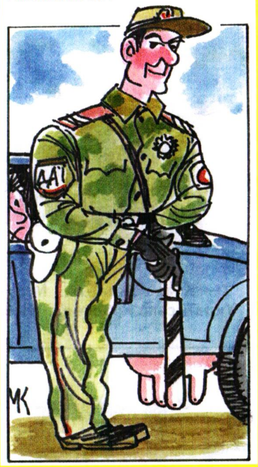

Віктор ПОПОВ

Георгій МАЙОРЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Михайло КУЮН

Валерій ЧМИРЬОВ

Іван САВЛЮК

— Хіба я для такої роботи «Віагру» тобі купувала?!

Володимир СОЛОМАШЕНКО

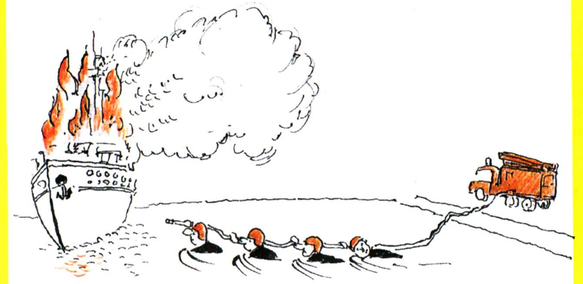

Іван САВЛЮК

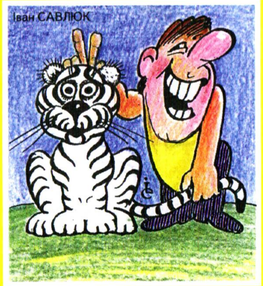

Валерій КОНОНЕНКО

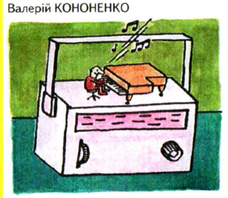

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— То після зсуву сусідська хата їм другий поверх зробила.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Сьогодні дуже відповідальний матч.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

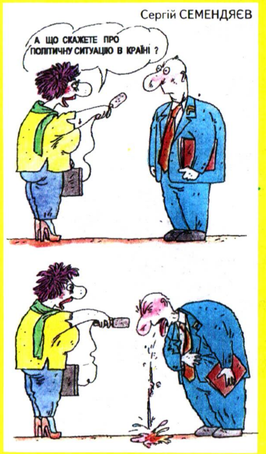

Анатолій ГАЙНО

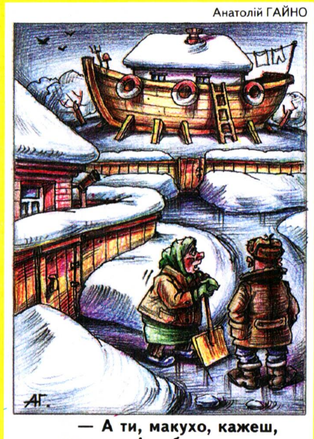

— А ти, макухо, кажеш, що повені не буде...

Народні усмішки

ПЕРШОЧЕРГОВЕ

На всесвітньому жіночому симпозіумі було схвалено такий порядок денний:

1. Усі чоловіки — свині.
2. Нічого одягти.
3. Різне.

ПОШУК

— Петре,— цікавиться колега,— чого це я тебе щоразу з іншою жінкою бачу?

— Та дружину собі шукаю.

— Ну, досі міг би уже й знайти.

— Так хочеться ж, щоб путня господиня була, та щоб гарна, розумна, слухняна, багата...

— Ге-е, такої взагалі не знайти!

— Знаю. Тому й не одружуюсь, а тільки шукаю.

ЩО МАМА СКАЖУТЬ

Хлопець питає дівчину:

— То що думають твої батьки про мою пропозицію одружитися з тобою?

— Ще не знаю: тато мовчать.

— А мама?

— Вони чекають, що скажуть тато, щоб самим сказати навпаки.

Почув і записав Леонід ОПАРА. м. Київ.

Олег ГУЦОЛ

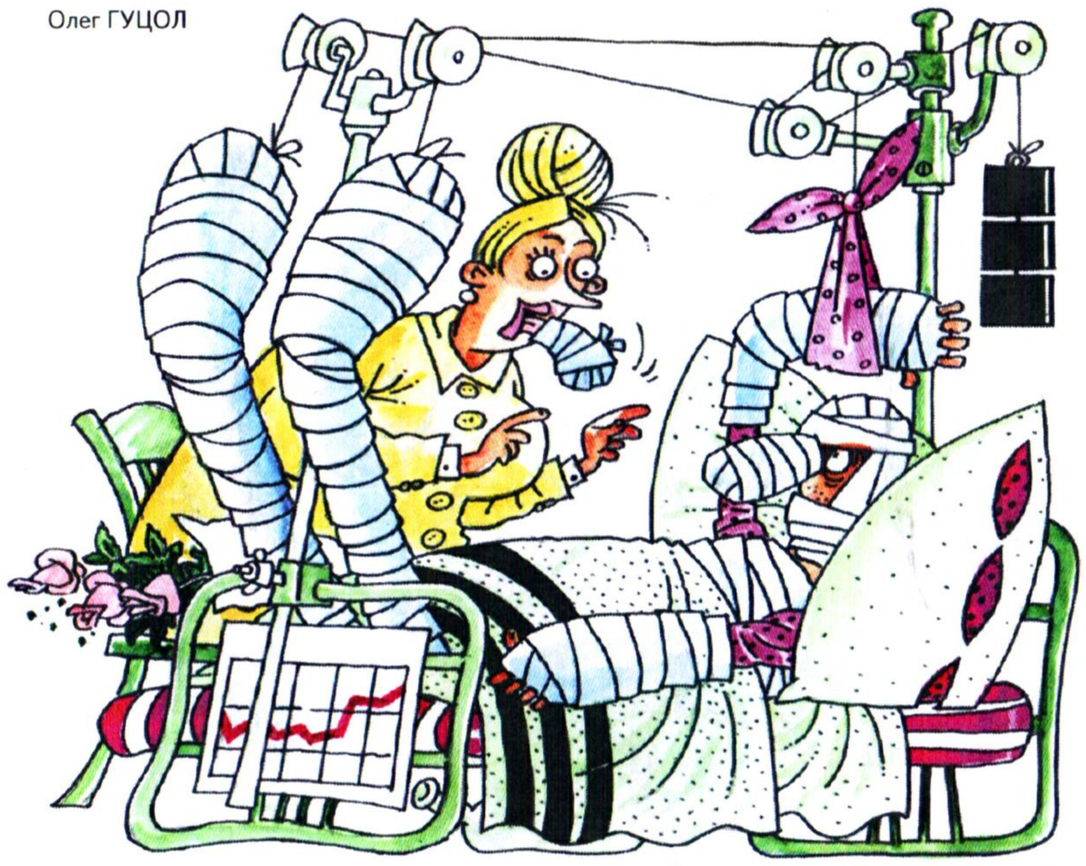

Сергій ФЕДЬКО

СЛОВО НЕ ГОРОБЕЦЬ

ЗОРЯНА ГОДИНА

Юрій Луценко, екс-міністр МВС:

— Сьогодні ми сильніші, тому що знаємо своїх зрадників, їх тут уже немає. Опозиція — зоряна година. Це час, коли нарешті у нас залишаться бійці, а не ті, хто прийшов за юшкою...

Від чергового:

— А хто ж їх до юшки привчив?

ЩЕ ОДИН ТАЛАНТ

Леонід Черновецький, міський голова Києва (на запитання журналіста: чи той пам'ятає, коли востаннє їздив у метро):

— Я постійно їжджу...

Від чергового:

— Виявляється, окрім інших талантів, мер має ще один — ставати невидимим. Бо щось ніхто його у київському метро не бачив...

КАЗАТИ ЧИ НЕ КАЗАТИ

Віктор Янукович, Президент України (на зборах з керівництвом МВС зробив зауваження: чому, мовляв, офіцери нічого не занотовують у блокноти):

— Я хотів би, щоб коли ми зберемося наступного разу, у вас настрій був кращий. Тому що, якщо подивитися на вас зараз, то, як говорив один із моїх друзів ... не казатиму ... поганого слова.

Від чергового:

— Треба було сказати, хоча ... може, й правильно зробили... Вони ж все одно у блокноти не записували.

ЧИМ УСЕ ЗАКІНЧИТЬСЯ

Леонід Грач, народний депутат від КПУ (про М. Азарова):

— Нині потрібні динозаври. А кого ставити прем'єром? Хлопчаків, які щойно тридцять п'ять відсвяткували й комсомольські банки створили? Це має бути справді динозаврище, який візьме, якщо хочете, у ручне керування і чиновників, і економічний стан.

Від чергового:

— Гаразд, нехай буде так. Однак повчально було б дізнатися, від чого все-таки вимерли динозаври?

Черговий по рубриці Віталій СУДДЯ.

Василь ФЛЬОРКО

НЕ ДЛЯ ПЕРЕСАДКИ

(Базарна сценка)

Ходить бабця,
На прилавки
Лячно позирає...
— Скільки хочеш
За печінку? —
Продавця питає.
А той глянув
На бабусю:
— Щоб вам її взяти,
Треба, бабцю,
Сотню гривень
Не пожалкувати.

— Ти що, синку?! —
Раптом бабця
Подалася задки. —
Я ж питаю
Про печінку
Не для пересадки!

Олексій БОЙКО.

с. Пиків Краснопільського району на Вінниччині.

Анатолій ГАЙНО

— Діду ви часом тут ракети не бачили?..

МАНІЯКИ

БУВАЛЬЩИНА

В електричці біля вікна, навпроти вуйка Гайдука, примостився міліційний курсант. Поряд із ним, на краю лавки,— бабуся-«кульбабка». Навпроти бабусі — дамочка середніх літ у модному капелюшку. Середні місця вільні. Їдь — не хочу. Якби на одній із зупинок двоє амбалів не ввійшли. Один уже надто здоровенний, квадратний якийсь. Сів так, що курсанта приплюснув до вікна. А другий — ледь бабусю на підлогу не спихнув. «Кульбабка» з курсантом одночасно роти відкрили, щоб обуритися, та не встигли. Здоровань першим слово сказав:

— Чуєш, Жуцяро, я вчора мента завалив.

Сказано це було спокійно, проте вся серйозність слів амбала відчулась одразу — адже в нього навіть пика явно бандитська, а наколка на пальці переконливо свідчила, що здоровань ходку в місця не такі віддалені зробив. Мабуть, тому бабця з курсантом із роззявленими ротами так і залишились.

— Та ти чо, Бугай! — дивно глянув на товариша Жуцяра. — І як?

— Сокирою,— все так же спокійно і похмуро вимовив здоровань. — Так-так, сокирою,— підтвердив він, помітивши, як бабуся зіщулилася і стала ще меншою, а вуйко Гайдук витріщив очі.

«Цей і без сокири... своїми ручищами укоротити віку може...» — подумав переляканий вуйко.

Курсант закрив рота і почав щось заклопотано шукати в кишенях. Може, пістоль, а може, рацію, щоб викликати підмогу. Дамочку в капелюсі кудись наче вітром здуло. Бабуся поспішно перехрестилася.

— Як він тебе, Бугаю, не пристрелив? — здивувався Жуцяра.

— Та я йому спочатку руки повідрубував!

Курсант після цих слів нишпорити в кишенях перестав. Мабуть, вирішив не привертати до себе уваги, і відвернувся до вікна. Вуйко Гайдук став розмірковувати: чи зможе він миттєво зникнути, якщо раптом щось почнеться. А бабуся знову швидко перехрестилася

— А потім уже його прикінчив! — додав Бугай. — Крові було-о-о!..

Курсант зажурливо дивився у вікно, певно, роздумував про свою нелегку ментівську долю. Бабуся сказала «свят-свят» і, спритно вхопивши свого кошика, хутко гайнула із вагону. Те, що необхідно діяти, промайнуло і у свідомості вуйка Гайдука.

— Там, Жуцяро, виявляється, вся фішка в тому, що, поки йому руки не повідрубуєш, завалити неможливо. Він тебе будь-що пристрелить. Тиждень мучився. Зараз на третьому рівні знаходжуся.

«Оце так гадина! — подумав вуйко Гайдук. — Як же він своїми руками-лопатами по клавіатурі перебирає. Та й програмісти, виродки, понавигадують усілякої гидоти, а ти сиди ось так, тремти, нервуйся, що аж штани від поту до лави прилипли...»

Роман КРИКУН.

м. Сокаль
Львівської області.

Думки Олеся ВОЛІ

✓ *Після одруження для чоловіка свобода закінчується, а для жінки – лише починається.*

✓ *Далі від жінки, ніж до іншої жінки, не втечеш.*

✓ *Поки жінка закохана, доти й красива.*

✓ *Розумна жінка не все скаже, але все помітить.*

✓ *Краса жінки не залежить від професії.*

✓ *Коли порозумнішаєте, одружуватися уже пізно.*

✓ *В любові радість довшає, а печаль коротшає.*

✓ *Людині стільки років, скільки років її душі.*

Зізайте, приїхали!

Анатолій ГАЙНО

— А я, хлопці, на позашляховик пересів!..

Валерій ЧМИРЬОВ

Георгій МАЙОРЕНКО

Микола КАПУСТА

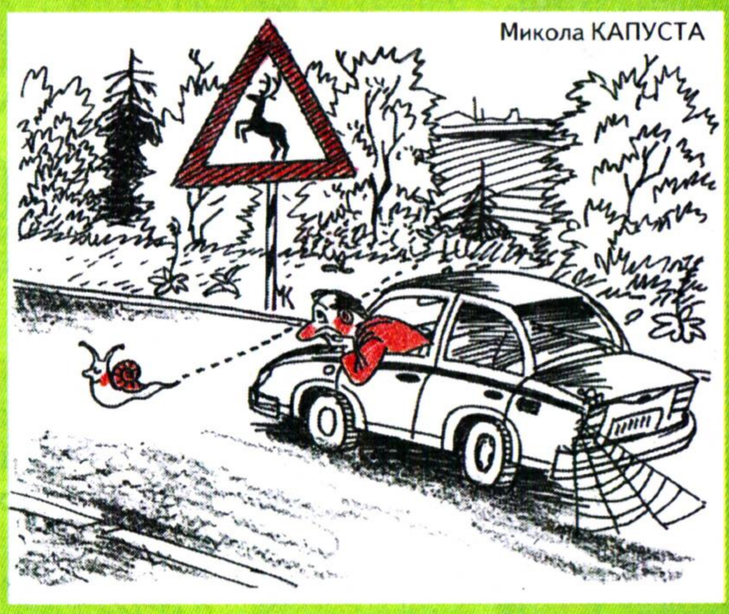

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Чоловік поїхав на базар і пропав — уже два дні нема.

— Не хвилюйтеся! Він же на авто. Може, десь у заторі застряг.

Іван САВЛЮК

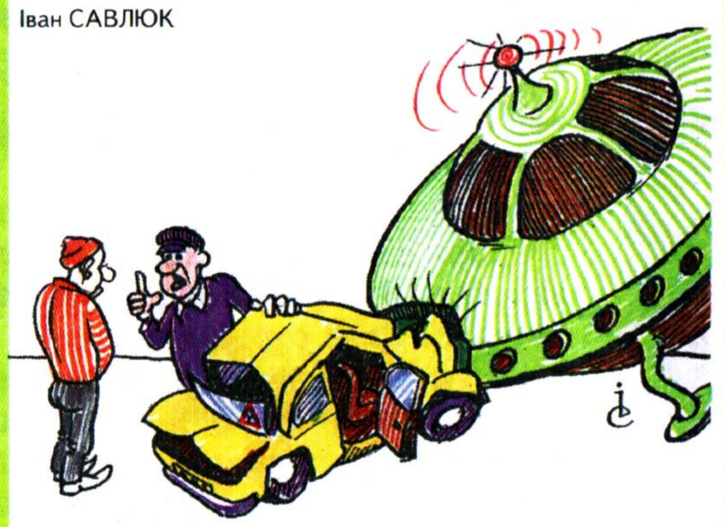

— Ти перший, кому пощастило зіштовхнутися з НЛО.

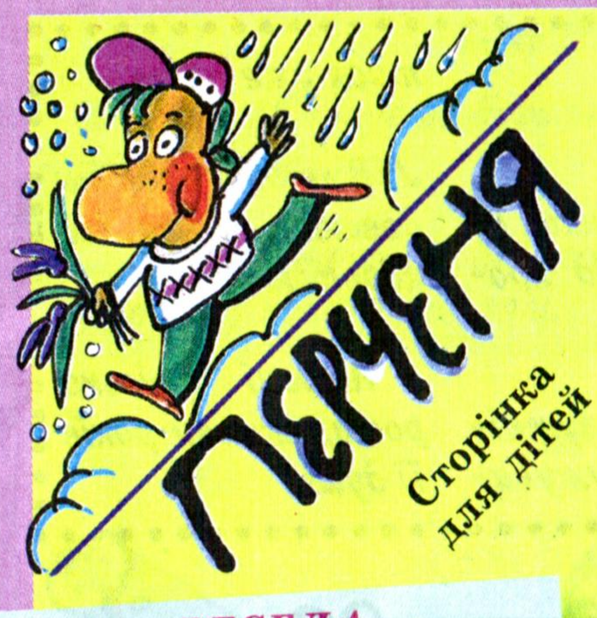

ВЕСЕЛА ПЕРЕСТАВЛЯНКА

Якщо ви правильно переставите склади, а в окремих словах лише літери, то прочитаєте веснянку, якою діти України з давніх-давен зустрічали прихід прекрасної пори року.

— НАВЕС ШАНА НАКРАС!
ОЩ Ж ИТ МАН НЕСПРИЛА?
— ТАМЧАДІВ ОП ЦІТОЧКВІ,
А ЦЯМХЛОП ОП ДОЧЦІДУ.

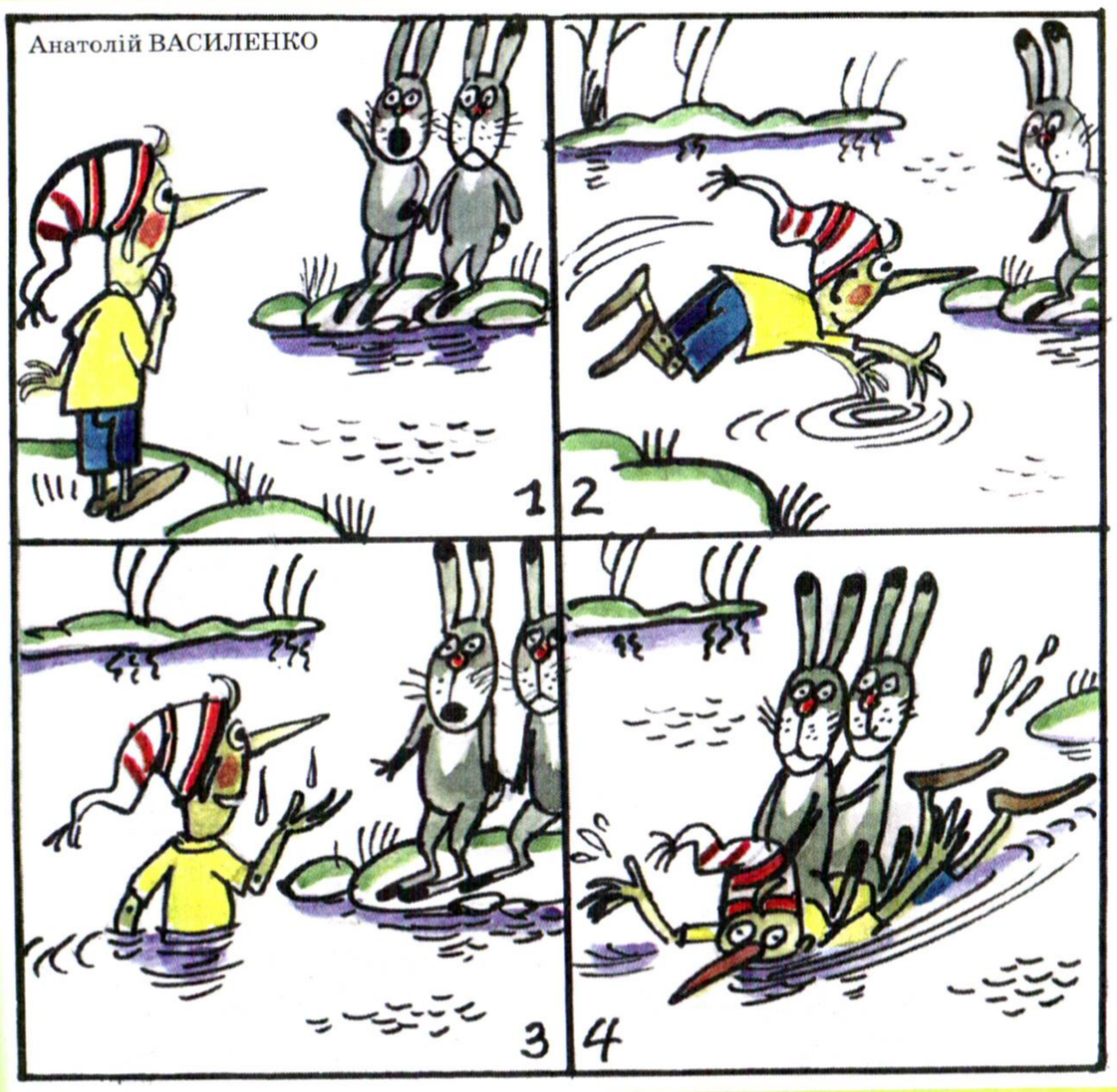

ДИВАННІ ПОСТРИБЕНЬКИ

КАЗКА

Дивана Дивановича всі поважали. Він був таким великим і поважним, що не поважати його не можна було.

Однак навіть він, після того як їхнє Стрибаюче Місто показали по телевізору, зважився на дитячий вчинок — ВІН СТРИБНУВ!

Сталося це опівдні, коли вдома — нікогісінько. Та Диван Дивановичзасумнівався, що цієї пори нікого не було вдома і на нижніх поверхах. А їх — аж одинадцять! Диван Дивановичмешкав на горішньому — дванадцятому. Тому він і попросив Подушку Подушківну пострибати (а це вона вміла робити дуже гарно) вниз і вибачитися в кожній квартирі за місцевий землетрусик, спричинений його стрибанням.

Подушка Подушківна старанно вибачилась у кожній квартирі — всі з розумінням поставилися до цього: адже в Стрибаючому Місті навіть Диван Дивановичмав право на стрибання.

Однак наступного дня йому захотілося перевірити, чи ж вправний він стрибун. Цього разу землетрусик вийшов значно більшим — у нижніх квартирах хтось зойкнув, щось грюкнуло, наполохано забулькотіла вода в трубах. Диван Дивановичблагально подивився на Подушку Подушківну — допоможи, мовляв, і цього разу.

Подушка Подушківна не заперечувала, та тепер вона вдалася до маленьких хитрощів. Написала одинадцять записок: «Стрибаючий Диван Дивановичпросить вибачити за місцевий землетрусик». Кожну навчила

стрибати, і всі гуртом вони подалися виконувати прохання Дивана Дивановича.

Щоб не витрачати часу на долання сходів, Подушка Подушківна сіла на поручень і пої-ї-їхала донизу! На кожному поверсі випускала по записці — і ті вже самі стрибали до дверей квартир.

Та на першому поверсі з нею сталася прикрість: із дерев'яного поручня визирав цвях. Подушка Подушківна зачепилася за нього й повисла. А коли спробувала звільнитися — розпорола свій квітчастий бік.

На ту біду нагодилася дівчинка Маруся. Вона відразу впізнала Подушку Подушківну з маминого і татового Дивана Дивановича. Обережно звільнила її із цвяхового полону й пострибала вгору:

— Стриб! Стриб! Стриб!

Щоб виграти кубок найкращого стрибуна Стрибаючого Міста, дівчинка ніколи не користувалася ліфтом.

Диван Дивановичпісля того випадку вже не стрибав щодня, а тільки раз на рік — на свій день народження. Так вони домовились із Подушкою Подушківною, якій Марусина мама на розпоротий цвяхом бік нашила красиву латку, схожу на маленький диванчик. У цей день всі мешканці будинку виходять на подвір'я й чекають поки Диван Дивановичстрибне. Після цього Подушка Подушківна стрибає до них вниз сходами, відчиняє двері будинку і промовляє:

— Стрибаючий Диван Дивановичпросить вибачення за місцевий землетрусик.

А нагору по черзі її на руках несуть мешканці будинку — стрибаючи кожен до свого поверху.

Вони це називають диванними пострибеньками і дуже сподіваються, що їх усіх, і Дивана Дивановичаз Подушкою Подушківною з дванадцятого поверху, теж покажуть по телевізору.

Світлана ПРУДНИК.

НЕБИЛИЦІ

Сталось диво у дворі —
зашипіли комарі,
голуби занявкали,
горобці загавкали.

З переляку пес вухатий
хрюкнув — і чкурнув до хати,
а рудезний кіт
шаснув до воріт.

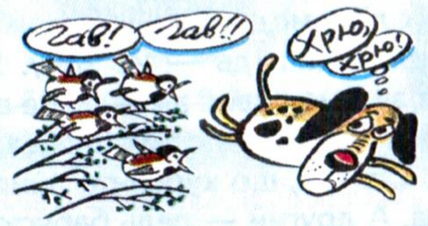

Півень вискочив на дрова
і замукав, мов корова,
а бичок-третячок
заквоктав до качок.

Стали кури туркотіти,
вівці стали нявкотіти,
задзижчали поросята,
зацвірінькали курчата.

Кінь вівса наївся всмак
й гелготав, немов гусак,
А гусак іржати взявся,—
ой, старався!..

День веселий, день чудовий,
сонце в небі позіхає.
Переплуталися мови,
а чому — ніхто не знає.

НА ВЕСЕЛІЙ ВУЛИЦІ

На веселій вулиці
жив смішливий кіт,
він любив сміятися
й гладити живіт.

На веселій вулиці
мишки несумні,
від кота вітаннячко
принесли мені.

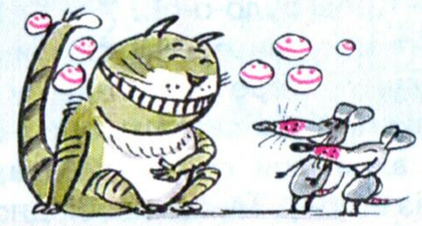

Я кота смішливого
в гості запрошу,
накуплю морозива,
«Живчиком» вгощу.

Буде кіт обідати,—
скаже: «Смакота».
Дві смішинки вляжуться
на його хвоста.

Трошки погойдаються,—
чи ж біда у тім?
На веселій вулиці
Весело усім.

Наталка ПОКЛАД.

Страшне перо не в гусака...

«А я її вилами не бив і не колов, а так, трошки попудив тирсою».

(Зі свідчення).

«Василь Петрович справжній сем'янин, у нього є любі семена на розсаду».

«Ці політики, як Цезар: прийшов, побачив, перебіг».

(Із листів до редакції).

«Еней жив у сиву давнину, тому і споживав сивуху».

«Тигр на власній шкурі відчув, що таке витязь».

«Найблагородніша, найцікавіша, найчудовіша професія — хлібороб, тому я так люблю робити бутерброди».

(З учнівських творів).

Надіслав
Флоріан БОДНАР.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

У першому числі журналу нашим читачам пропонувалося зробити підпис до малюнка В. Сингаївського: дерево, на якому гілки — «сільське господарство», «промисловість», «наука», «медицина», «культура» і «гілка влади». На останній — трибуна з мікрофонами між зеленим листям. А на інших — лише один-два листочки. І якщо в пісні співається, що: «Половина саду цвіте, половина в'яне...», то тут ще гірше: на дереві зелом буяє лише одна гілка.

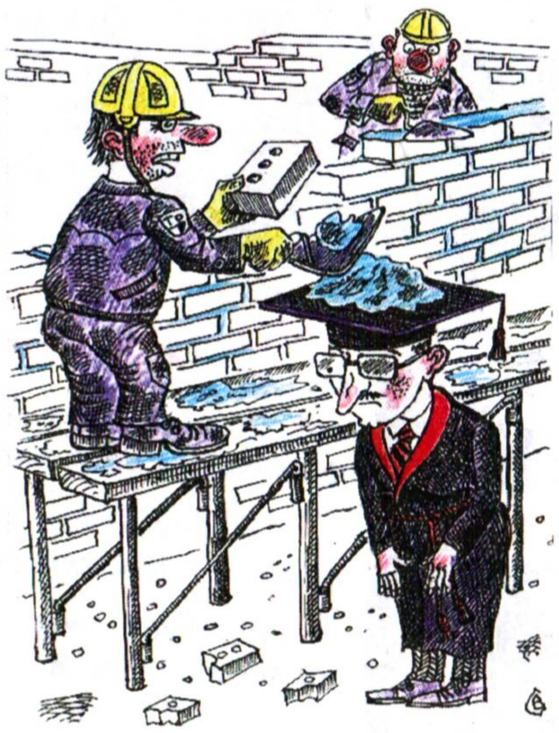

І чого воно так? На передвиборних перегонах усі кандидати обіцяють подбати і про сільське господарство, і про науку, і про молодь... А тільки-но всядуться на «гілці влади», про себе тільки й дбають. І не соромляться. Уже й очей в Сірка не позичають...

Переможцями першого туру авторитетне журі назвало таких учасників конкурсу: **Миколу ГРИНЕНКА з смт Брацлава Немирівського району, що на Вінниччині** — *«Зеленіє, розквітає, а плодів на ній немає»;* **Володимира ЛОПУШНЯКА з м. Рогатина на Івано-Франківщині** —

«Ой на горі, на високій,
Кучерявий дуб стояв,
Час минув — і лише справа
Одна гілка кучерява»

та Михайла ГРЕЧКУ з м. Кролевця, що на Сумщині —

«Порада в мене ось така:
Потрібно тут садівника,
Який про дерево все дбав —
Колись полив,
десь щось спиляв...»

Вітаємо!

А тепер наступне завдання:
придумайте підпис до малюнка Валерія СИНГАЇВСЬКОГО.
На переможців чекають призи!

НАШ ПАРТНЕР

НАЦІОНАЛЬНА РАДІОКОМПАНІЯ УКРАЇНСЬКЕ РАДІО

Говорить Київ – слухає вся Україна!

279-44-13 279-17-24

У братів наших менших

ПОДУМАЛА

Миша гукає з берега до слона, що купається:

— Гей, ти!.. Так-так, ти! Іди-но сюди!.. Вилазь із води кажу тобі!..

Слон слухняно вибирається на берег і з подивом питає мишу, чого їй од нього треба.

— А-а, нічого,— каже та. — Просто я подумала була, що то ти украв мій купальник.

КРИМІНАЛЬНІ СЮЖЕТИ

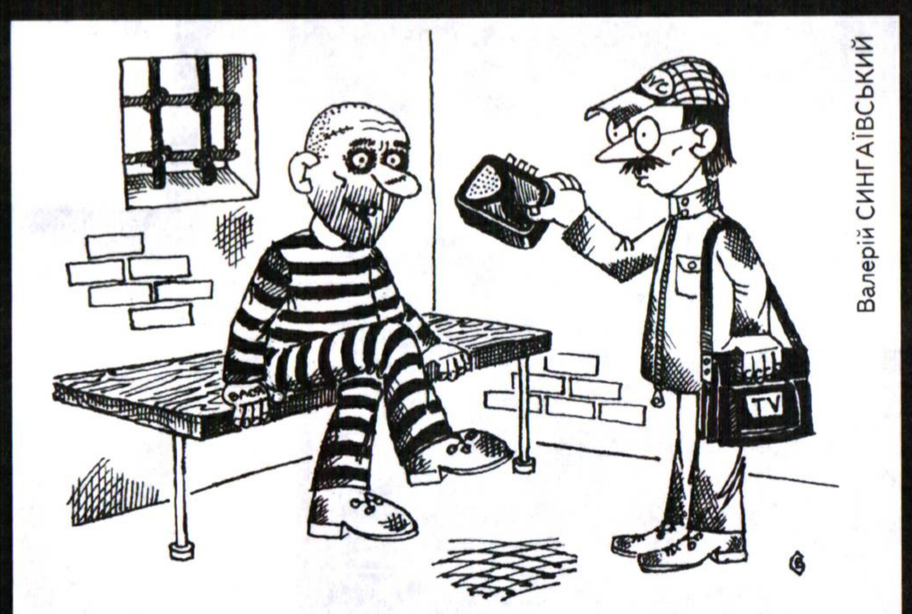

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Я можу твердо сказати, що моє життя цілком удалося!

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Скажи йому авторитетно, по-батьківськи, щоб поводився як слід.

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

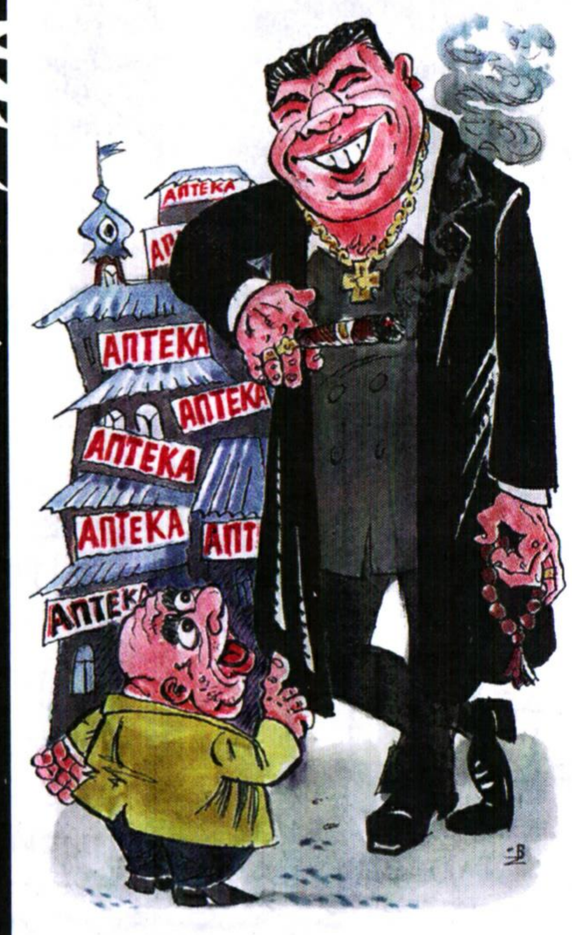

— Я наркобарон! А ти хто?
— А я — фармакобарон!

Євген ХУДАЄВ

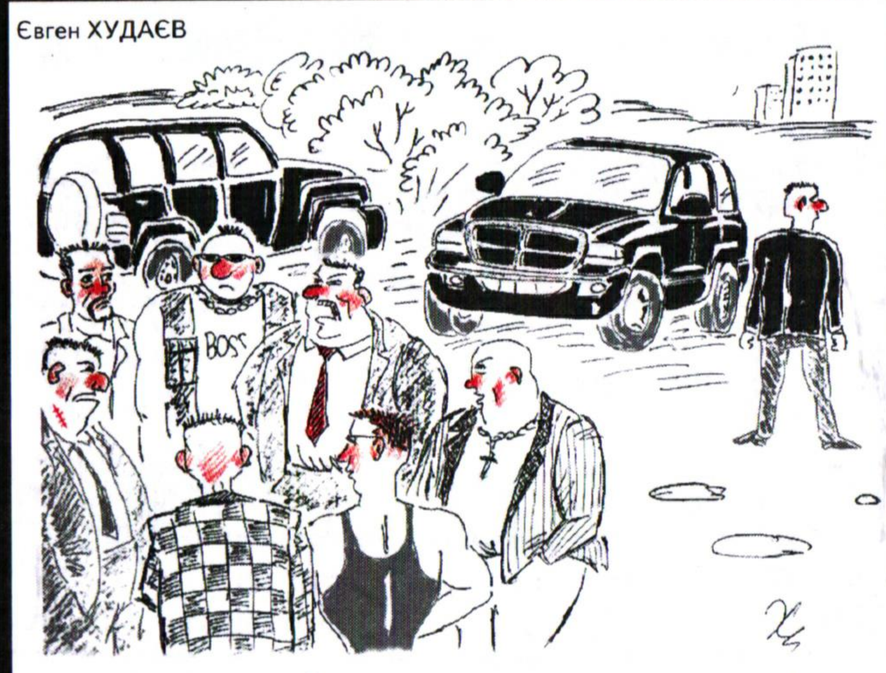

— Запам'ятайте, пацани: завтра всі «стрілки» переводимо на годину вперед!

Василь ФЛЬОРКО

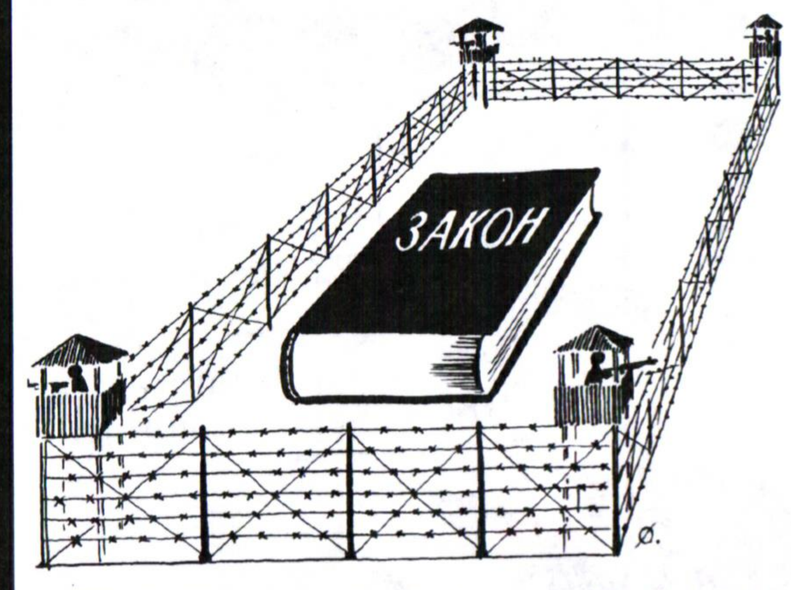

У нас в гостях білоруський побратим — альманах сатири і гумору

ВОЖАК

БОРЩ ДЛЯ ЧОЛОВІКА

— Алло! Толю! Я вже їду додому. Згадала, що на вечерю борщ обіцяла... Але я вранці тільки на роботу і встигла зібратися, більше нічого не зробила. Добре, що хоч мобільний телефон не забула взяти з собою. Не хвилюйся, я скоро буду, приготую тобі борщик. Ти тільки дістань м'ясо з холодильника і поклади у каструлю, хай вариться... Все ж швидше буде... Я вже збираюся.

— Алло! Толю! Подивися, м'ясо там уже зварилося? Так ти, щоб не гаяти часу, картоплю почисть і поріж... Ага, і капусту також покриши. Вона в холодильнику лежить. І ще моркви натри... І цибульки додай! Еге, коли велика — вистачить і одної. Я їду!..

— Алло! Толю! Як там мій борщик? Усе зварилося?.. Скільки солі сипати? Та я сама посолю. Уже з автобуса виходжу! Насипай борщик у тарілки. Ага, поклади ще кропу і трохи петрушки. І сметани не жалій!..

— Привіт, Толю! Ну ось бачиш, і борщик готовий, а ти хвилювався. Я ж тобі обіцяла, що зварю! Смачного!

Переклад із білоруської Остапа МИХАЙЛОВИЧА.

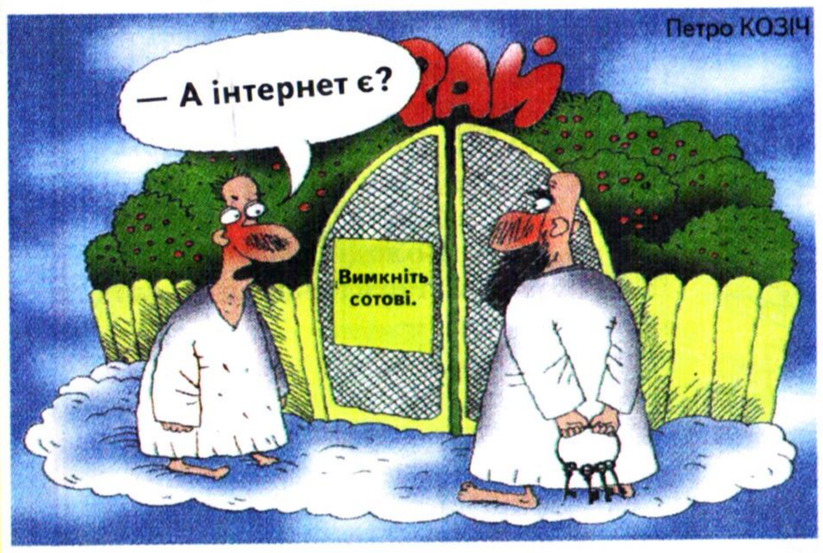

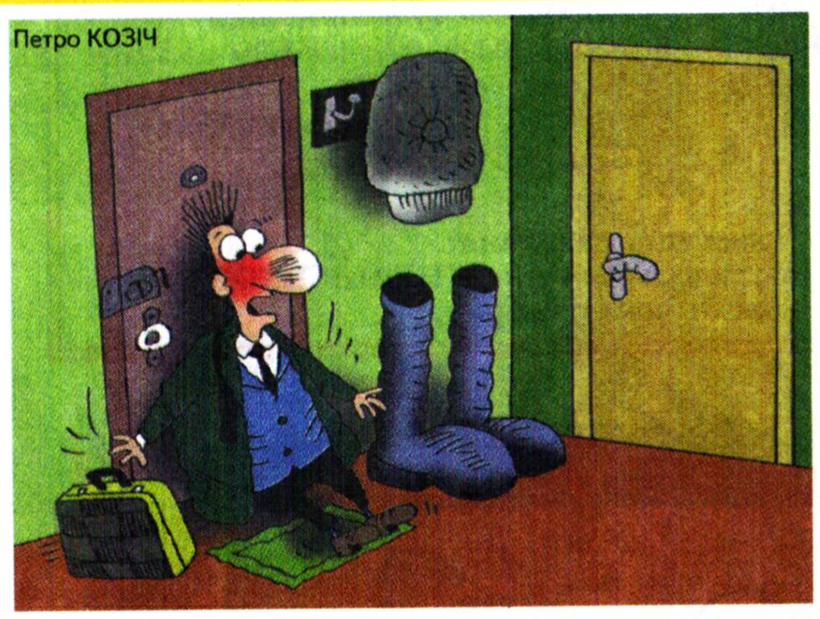

Думки вголос

● *Коли прийшов до ворожки, готуйся щедро платити за своє майбутнє.*

● *Жоден дятел ще не звалив дерева: важко думати і довбати одночасно.*

● *На обличчі можна багато прочитати. Але й на масках — теж.*

Андрій МАЦУР.

● *Прикмета XXI століття: чим далі в ліс, тим більше автомобілів.*

● *Небезпечно їхати в тумані, особливо коли він у голові.*

Катрусь КАРНЯЛЮК.

● *Була жінка поплаче в камізельку — і отримує норкову шубку.*

● *Любителі випивки швидко стають професіоналами.*

Борис КАВАЛЕРШКО.

СКАНВОРД

... - Дереза	Рід у Шотландії	Вепр	Товар	Подружня ...	Ним каші не зіпсуєш	До, фа чи ля	Страва з тушених овочів	Лице собаки
"Їхав ... за Дунай..."	Частина ланцюга	Фінансова установа	Освітлення сцени	Оправа для картини	Тварина з хоботом	Гурт овець	Брат сатири	

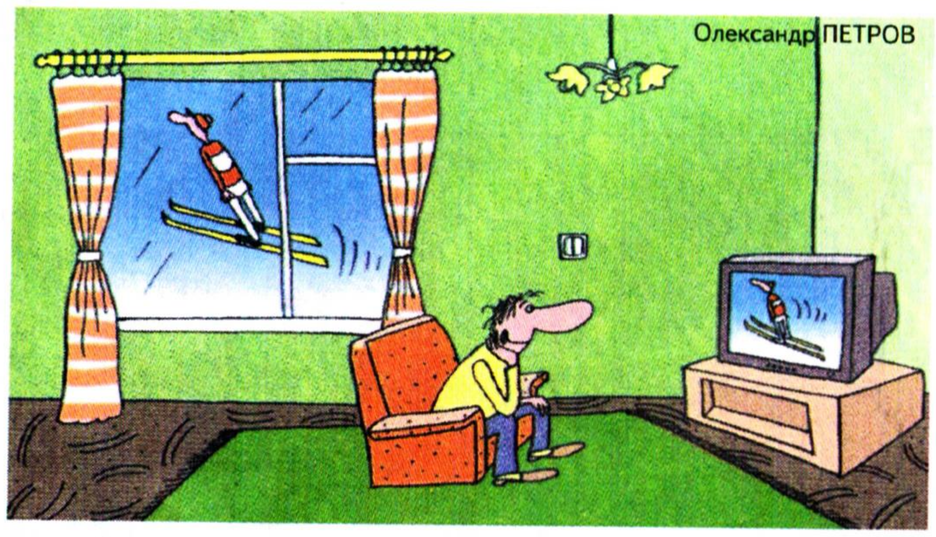

ГРІХ

Після жіночого свята автоінспекція на трасі зупиняє водіїв і перевіряє, чи не зловживали вони вчора алкоголем. Викликала підозру одна рожевощока молодичка. Попросили її подути у трубку індекатора тверезості.

— Гм! Бачу, дівчино, ви минулої ночі взяли гріх на душу,— делікатно каже молодий лейтенант.

Молодичка почервоніла.

— Невже ваш апарат і це виявляє?

РЕБРА

Це було в раю. Якось Адам пізно повернувся додому. Розлючена Єва грізно питає:

— Де і з ким ти провів цілий вечір?

— Єво! Хіба можна ревнувати? Нас же у раю лише двоє!

Коли Адам заснув, Єва, на всяк випадок, перерахувала у нього всі ребра.

Вікентій ПУЗАНКЕВІЧ

КОХАННЯ

Увечері під березою закохані слухають солов'я і цілуються.

— Ти мене любиш?

— Так.

Цілуються.

— Обіцяєш на мені одружитися?

— Так.

— А норкову шубу купиш?

— Ні.

— Подумай ще раз, Василю. Таку наречену втрачаєш!

НА БАЗАРІ

Покупець на базарі вибирає дині. Взяв у руки найбільшу і, щоб збити ціну, єхидно питає:

— Це у вас найбільші яблука?

Продавець не розгубився і таким же тоном просить:

— Шановний, не чіпайте, будь ласка, винограду руками...

Склала Т. ДОБРОВОЛЬСЬКА.

Личина	"Суботник"	Авіатор	
Столиця Сирії	Кораловий острів	Родич жирафа	Ним вимірюють глибину моря

ВІДПОВІДЬ НА ПЕРЕСТАВЛЯНКУ, ЯКА НАДРУКОВАНА У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

— ВЕСНА НАША КРАСНА! ЩО Ж ТИ НАМ ПРИНЕСЛА? — ДІВЧАТАМ ПО КВІТОЧЦІ, А ХЛОПЦЯМ ПО ДУДОЧЦІ.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 2

Ж	К	А	Л	Ю	Ж	А	Ш	А	Х	И	К	А	Г	А	Р	А	Г	Л	І	Д	У	П	Ш	О
А	Б	Р	А	Д	І	С	Т	Ь	Н	Е	А	Р	Е	Д	И	С	К	А	Е	Р	А	Р	Р	А
П	Ч	О	В	Е	Н	А	Р	Е	Д	И	С	К	А	Р	А	Р	А	Е	М	І	Р	А	Т	О
С	А	Н	А	Р	Е	Д	И	С	К	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	І	Р	А	Т	О	М	А
Е	Р	Е	Д	И	С	К	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	Б	Е	Л
Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	Б	Е	Л	І	С
І	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	Б	Е	Л	І	С	К
Я	І	Л	Т	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	М	А
І	Л	Т	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	М	А	Р
Т	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	М	А	Р
А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Р	А	Т	О	М	А
Р

Індекс 74393

Володимир СОЛОНЬКО

16 СТОРІНКА

Іван САВЛЮК

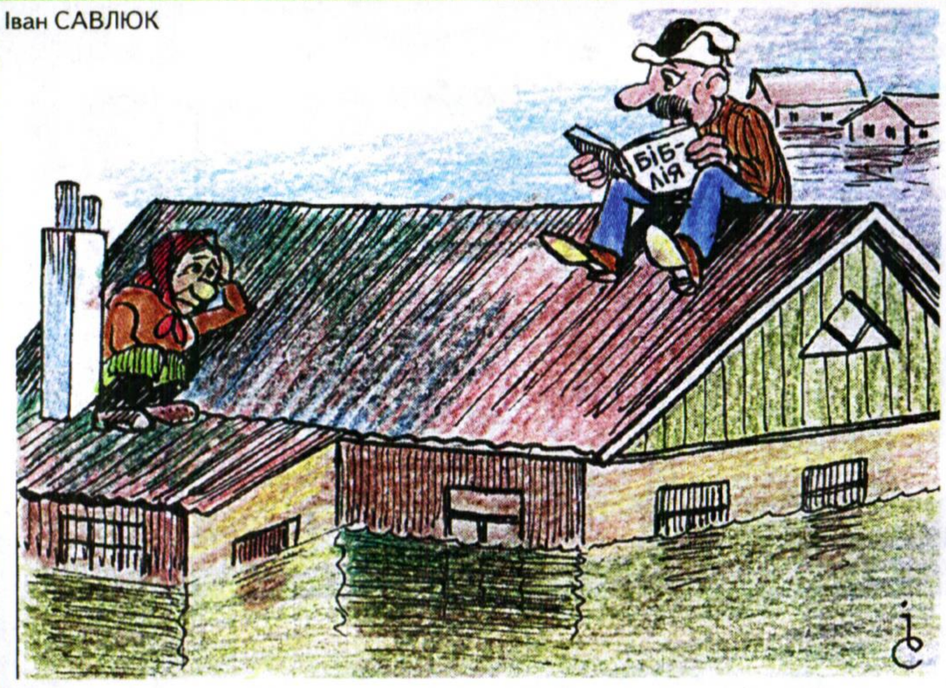

— Це, бабо, не всесвітній потоп, а звичайна повінь.

Володимир АДАМОВИЧ

Іван САВЛЮК

— Буратіно, а це що таке?!

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Та зрозумій же: надворі така холоднеча, вітер! А ти питаєш, нащо мені десять гривень.

Валерій ЧМИРЬОВ

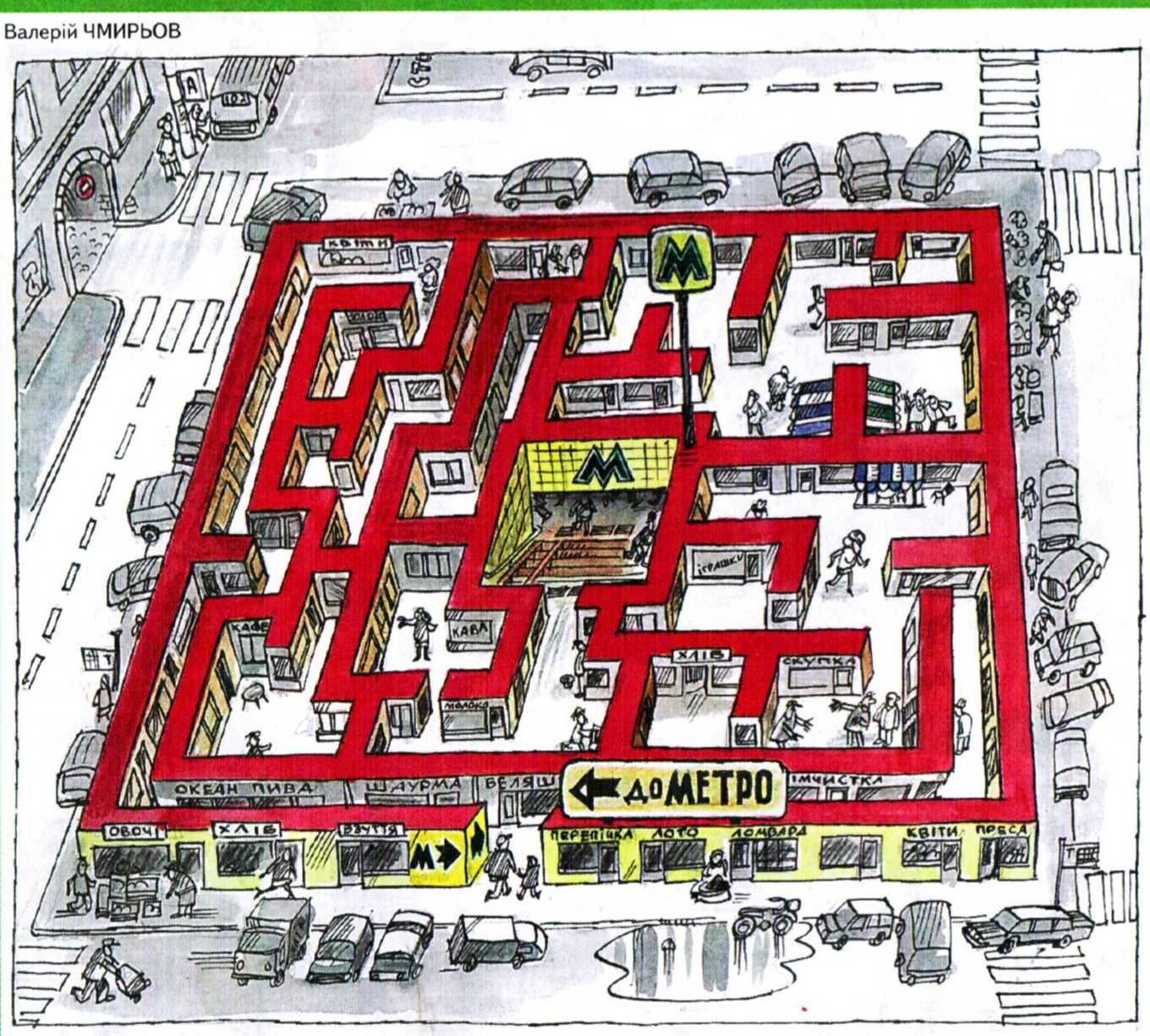

Анатолій ГАЙНО

— Дивна назва у вашої річки: Центральна...
— Це не річка, це — вулиця Центральна.

4 820012 960675 03

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!